

[Gudiksen.]

Forslag, der jo indeholder meget af principiel Karakter. Jeg skal afholde mig fra at komme det allermindste ind paa Venstres, skal vi sige noget bugtede Linie i Skattepolitikken op gennem Tiderne, og jeg skal ikke udtale en eneste Bebrejdelse. Men jeg mener i Virkeligheden, at naar man ser paa den Befolkningsgruppe, Partiet i Almindelighed repræsenterer, maa Partiet dog ligge paa Linie med Regeringspartierne, det er det eneste rigtige og naturlige, og at Partiet saa somme Tider har forsyndet sig, skal jeg se bort fra. Det første Skridt er jo altid det vigtigste, og dette første Skridt har Partiet gjort her. Det siger vi Tak for, og Venstre skal ikke faa ilde at høre af mig af den Grund.

Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg gaa meget let hen over; det vilde blot kunne blive en Gentagelse af, hvad der allerede er sagt. Kun nogle enkelte Bemærkninger skal jeg tillade mig at gøre. Bestemmelsen om, at Skattefriheden for Personer, der ikke er fast bosatte her i Landet, ned sættes fra 6 til 3 Maaneder, kan vi ikke andet end hilse med Glæde. Hvad angaar Aktiebeskatningen, er vi ogsaa principielt indstillede paa, at den af Ministeren foreslaaede Afgørelse, der jo ser ud til at skulle blive gennemført, er den rigtige med Hensyn til Bedømmelsen af Papirer. Der er jo mange andre Papirer, Obligationer er saaledes undtagne endnu, saa Finansministeren har saadan set ikke skrabet Bunden helt, der kunde nok skræbes lidt hist og her endnu, om saa skulde være; dog, jeg skal ikke kritisere, at der ikke er taget mere med.

Men det, der især Grad interesserer mig, er, som jeg sagde før, § 6. Med Hensyn til denne Paragraf forstod jeg den ærede Ordfører for de Konservativer (Lange) saadan, at dersom det principielt var rigtigt at beskatte Goodwill, saa forstod han ikke, at man vilde gøre Halvdelen af Beløbet skattefri. Dette kan jeg i og for sig ikke andet end give den ærede Ordfører Ret i. Men saa synes jeg rigtignok, det modsiger de Konservatives Kritik af Finansministeren, naar den ærede Ordfører siger, at han synes ikke godt, Ministeren kunde være bekendt — jeg tror, det var det Udtryk, han brugte; undskyld, hvis jeg husker fejl — at forelægge saa skræppe Regler som dem, han havde foreslaaet. Jeg synes ikke, man kan benytte begge Begrundelser, men det skal jeg undlade at komme nærmere ind paa. Det, der for mig og for mit Parti er det vigtigste i denne Sag, er det principielle, og jeg har den Tro, at det samme

gælder den højtærede Finansminister: at det principielle ogsaa er det vigtigste for ham, ellers var han muligvis heller ikke gaaet saa langt med Hensyn til de Ændringer, der nu er foretaget i det andet høje Ting. Men jeg har altsaa ikke noget imod, at man giver Skattefrihed for indtil det halve af Beløbet. Jeg ser saadan paa det, at hele denne Lovgivning, og navnlig det nye i § 6, er noget, der skal forsøges i de kommende to Aar. Til den Tid kommer Skattekommissionen, saa har vi lidt Praksis at se tilbage paa, kan se, om Bestemmelserne har virket heldigt eller uheldigt paa de forskellige Omraader, og saa vil efter min Mening Tidspunktet være inde til at tage Stilling til, om man skal bibeholde Bestemmelserne, eventuelt udvide dem eller begrænse dem.

Bestemmelserne i Stk. 1, b og c, har jeg heller ikke noget at bemærke til. Jeg er tilfreds med de Ændringer, der er foretaget i det andet høje Ting, og navnlig synes jeg, der kan være nogen Grund til at gaa lidt forsigtigt frem her, hvor man er inde paa en helt ny Lovgivning — hvor man ogsaa medtager Landbrugsmaskiner. Disse forskellige Bestemmelser, om et Fradrag af 500 Kr. ved Enkelt salg, om et Fradrag af 5 000 Kr. ved Realisation samt Bestemmelsen om de 30 pCt. af Anskaffelsesværdien, finder jeg helt igennem tilfredsstillende og ønsker at bringe en Tak til dem, der har faaet dem sat ind. Som sagt, det drejer sig her om en Forsøgslovgivning, og jeg synes hellere, vi maa gaa for mildt frem end for skarpt. Naar vi faar prøvet Bestemmelserne i Praksis, kan vi jo bedre se, hvordan de virker.

Bestemmelsen i § 8 om, at Krigstillægget til dem, der sejler i Farezonen, ikke skal beskattes, anbefaler vi ogsaa gerne. Vi finder, det er en passende *cadeau* fra Statens Side til dem, der udsætter sig for den store Risiko.

Saa har jeg blot en Bemærkning angaaende § 12, Stk. 6, Bestemmelsen om, at Kommunens samlede Vederlag for Opkrævningen af Statsskatten skal udgøre mindst 1 Kr. pr. Skatteyder. Denne Bestemmelse interesserer mig som Kommunalmand. Jeg kan ikke se andet, end at den betyder en Fordel for Landkommunerne. Nu hørte jeg nok den ærede Ordfører for Venstre sige, at han vilde foretrække en graderet Skala. Det skal jeg ikke udtale mig om — jeg har ikke undersøgt Spørgsmaalet og ved ikke, hvorledes det ærede Medlem vil have en saadan Skala stillet op —; men i hvert Fald ved jeg, at 1¼ pCt. som Gebyr og saa dog mindst 1 Kr. for hver